

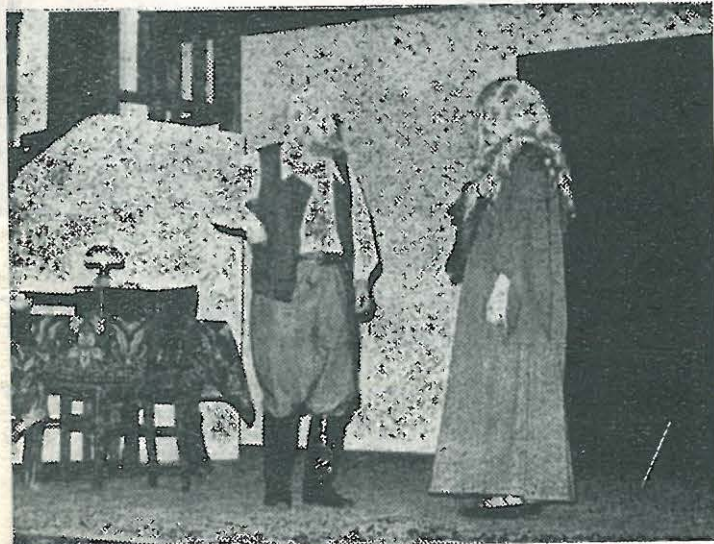
ZPRÁVODAJ

51. JIRÁSKOVA HRONOVA

národní přehlídka amatérských divadelních souborů pořádaná v rámci Festivalu zájmové umělecké činnosti 1981 na počest XVI. sjezdu KSČ, 60. výročí založení KSČ a voleb do zastupitelských orgánů.

Pondělí 3. srpna 1981

4

Druhým reprezentantem „pořadatelského“ náchodského okresu na letošním 51. Jiráskově Hronově bude Náchodská divadelní scéna při Náchodském kulturním středisku, která se představí zítra se svou hrou Alejandro Casony Jitní paní.

DIVADELNÍ SOUBOR MĚSTNV VODŇANY ŠUPINA

V. K. Klicpera: Každý něco pro vlast

Milovník jevištní zábavy musí být šťastný, setká-li se s takovým typem divadla, jaké reprezentovala Šupina nejen na včerejším představení, ale už před dvěma lety ve Vel. Dřevíči. S jistou mírou shovívavosti se dá hovořit v tomto případě o „autorském“ divadle. Jde o takové divadlo, kdy s použitím základní předlohy pracuje inscenátor zcela volně a bez zábran vůči literární původní látce tak, aby dosáhl vlastních tématických potřeb.

Soubor Šupina je nadán bravurní jevištní lehkostí, je nabitý nápady a smyslem pro gag, má svou jasnou metodickou linii. I včerejší představení ukazuje, že soubor již zná při nejmenším svůj základní prvek poetiky. Dokáže v textu vysondovat podnět pro vlastní myšlenku a pro svůj vlastní druh jevištní zábavy.

Představení inscenace hry „Každý něco pro vlast“ však naznačuje podstatný etický problém, uvážíme-li, že divákovi je evokována představa, že se

stává svědkem realizace jednoho z děl předního českého klasika Václava Klimenta Klicpery. Přiznejme si upřímně, kolik si běžný divák pamatuje o tomto spisovateli ze školy? Nevnučuje se Klicperovu peru cosi, co autor nikdy nenapsal? Samozřejmě je možné, že i Klicpera může být sice podnětem pro autorské divadlo, pokud je například zpracován jinými prostředky než předloha předpokládá, což znamená, že „autorství“ je obsaženo v inscenačním systému. Zdá se však, že Klicperova vnitřní dimenze textu je složitější, než užití prostředky Vodňanských dokázaly využít.

V tuto chvíli nejde o to, že by se nemohla udělat z váženého klasika legrace, ale o to, jestli by se přece jen použitá metoda neměla víc uvážít, neboť divadlo je vždy určitým svědectvím o skutečnosti, určitým nazíráním na život. Zúžený pohled na realitu byl proveden úpravou, která značí (pokračování na str. 2)

Soubor Na žíněnkách při ZV ROH ZŠ v Ostravě 3-Hrabůvce

Jan Otčenášek - Saša Lichý:

ROMEO, JULIE A TMA

Po Dřevíči a Rokytníku se letos stala dějištěm studijních představení hrnovská Slávie. Jako první se zde představil mladý ostravský soubor, pro který je jisté už samotná účast na 51. Jiráskově Hronově velkým úspěchem a dá se předpokládat, že bude pro soubor velkou vzpruhou do další práce.

Samotná inscenace se jeví do značné míry problematická. Soubor se především nedokázal zcela zdařile vypořádat s onou jistou „televizní poetikou“ předlohy (a nutno říci, že Lichého adaptace Otčenáškovy novely je už sama o sobě zavádějící) a nedokázal nalézt základní divadelní a inscenační klíč k realizaci příběhu milostného vztahu dvou mladých lidí v tíživé době nacistické okupace. Absence tohoto klíče (vlastně této základní domluvy inscenátora s divákem) pak způsobila, že soubor se orientoval v základním půdorysu hry jen velice obtížně a těžkopádně. Právě tak na hereckých výkonech, přes veškeré sympatie, které soubor vyvolává, je patrná ur-

čitá herecká nezkušenost a mládí souboru.

První problém hodnocení inscenace tudíž nastává u postižení divadelnosti, kde není dramatická struktura dotvořena.

Inscenátoři se soustřeďují především jen na naznačení poctivé roviny mladých lidí, příběhu jejich první lásky. V titulu skrytá smutná ironie a celý shakespearovský ráz příběhu je mimo jeho hrdiny i mimo pojem doplňující titul — tmy. Così je v inscenaci navozeno víceméně jen zvukovými efekty, ale strach, psychologicky významný motiv jednání a činu (hrdinství a zbabělosti), v představení bohužel velmi často chybí.

Náročné kritéria hrnovské přehlídky jako vrcholné přehlídky amatérského divadla budou jistě pro ostravský soubor inspirativním stimulem další tvůrčí aktivity. Již nyní je na práci souboru patrná jistá cílevědomá snaha o hereckou práci v rámci jistého základního hereckého systému.

DNEŠNÍ PROGRAM 51. JH

- 8.30 Diskusní kluby
- 9.00 Setkání poroty se souborem
- 10.00 Volná tribuna
- 10.30 Vítání souboru: Meziměstí
- 13.00 Organizační štáb 51. JH
- 14.00 Klub pro zahraniční delegáty
- 14.00 Film: Jiráskovým krajem
- 15.30 Otevření klubu pro oficiální hosty
- 16.00 Divadelní představení DS Meziměstí: Dvůrček
- 16.30 Veřejná nahrávka Čs. rozhlasu HK
- 19.00 Otevření klubu pro oficiální hosty
- 19.30 Divadelní představení DS Meziměstí: Dvůrček
- 21.00 Filmové představení: Panna a netvor
- 21.30 Beseda se souborem
- 22.00 Zasedání odborné komise

ZŠ — náměstí
Slavie
Slavie
JD — schodiště
Klub JD
Kavárna SOU
Klub JD
Klub JD

JD
Sady A. J.
Klub JD

JD
Sady A. J.
Klub JD
SOU ČSSD

Zoufalým, smutným, nešťastným, ale i rozhněvaným hlasem se mluví o závažném nedostatku vstupenek na hronovská představení. Jak již bylo řečeno, hlediště Jiráskova divadla není „nafukovací“, ale objevil se znovu nápad: rozšířit počet představení během jednoho dne. Zeptali jsme se na názor Františka Klačky, herce Dělnického divadla v Brně, který takový provozní experiment prožil.

„Dovolte mi vyslovit názor ochotníka, který za pětadvacet

»Nemám co dodat!«

Ve včerejším čísle zpravodaje jsme slíbili uvést doplňující poznámku k inscenaci MARYŠI po setkání odborné komise se souborem a po rozpravách v diskusních klubech. O inscenaci referoval doc. František Štěpánek, člen odborné komise 51. JH, kterému předáváme slovo:

„Myslím, že váš referát znamená v podstatě základní problémy, o kterých se posléze v klubech i v plénu ve Slávii hovořilo a není k němu zatím co dodat.“

Druhým ze tří studijních představení v SZK ROH MAJ (Slávie) bude ve středu „Ryba ve čtyřech“, v podání Divadelního souboru STUDIO MěstKS Volyně. Hra měla premiéru 24. listopadu 1980 ve Volyni a účast na 51. JH je pro soubor, který oslaví na podzim čtyřleté trvání, samozřejmě největším úspěchem.

DIVADELNÍ SOUBOR MěstKS-VOLYNĚ ŠUPINA

Václav Kliment Klicpera: KAŽDÝ NĚCO PRO VLAST

(dokončení ze str. 1)

menala vážnou redukci původního textu pouze na drobné momenty a zásadní eliminaci řady motivů, které měly původní dosah daleko závažnější, než motivy dopsané a dodané spíš vůlí je vidět po svém. Není při-

tom pochyb, že velice obratně a zručně.

Herectví souboru odpovídá poetice tohoto typu autorského divadla a dá se nazvat kolektivním. Je autentičtější a přesvědčivější v pasážích vlastních textů, než v situacích použitých z Klicperova původního textu:

srovnáme kupříkladu scénický dosah dopsaného prologu a situaci milostného setkání Minky s Jesenským. Původní Klicperova situace je interpretována uměle a je jen vnějškově narýsována. Pouze postava správcové v interpretaci Jarmily Chánové přesahuje recesistní systém a do jisté míry je individualizována.

Divákovi se velice obtížně vyhledává souvislost tematiky písniček s osou významovosti děje. Písničky jsou však poměrně dominující komponentou, nicméně bez potřebné úrovně interpretační. Režii se však daří pracovat nesrovnatelně vhodněji s živou scénickou hudbou, která pomáhá kresbě střihu jednotlivých situací či pasáží.

Závěrem lze přivítat divácký ohlas na poetiku Vodňanských a jejich nesmírnou radost ze života na jevišti. Na to, jak se jim podařilo využít Klicperova tématu, je patrně zapotřebí se víc zamyslet.

EKP

Úplně vymyšlený rozhovor o Meziměstských

Posbíráno okolo Dvorečku

Protože si už leckdo zvykl hledat v těchto místech rozhovor o dnešním souboru, nemůžeme jej zklamat. (Leckoho. A soubor také ne.)

Meziměstí jako nedalecí přesporní, přijedou bezprostředně v den vystupování, a před uzavěrkou dnešního čísla ještě využívali v Meziměstí slunné neděle, aby pilně pracovali na Dvorečku. Tím pádem musíme odpovídat na své dotazy za ně.

● V programové brožurě 51. JH jsme se dočetli, že hrajete na nádraží. Nemáte s tím problémy třeba takového druhu,

že by vám do toho chtěl moc hovořit přednosta stanice?

„Ne, to rozhodně ne. Spíš naopak. To když bychom rádi už začali hrát a musíme čekat až odjede či projede poslední vlak, aby nám nedělal nepotřebnou zvukovou kulisu.“

● Vaše obec se jmenuje Meziměstí, to jste tak velké město?

„Nikoliv jsme v rámci kraje zařazeni v kategorii vesnických souborů. Přesto ale působíme v kategorii A, která je krajskou špičkou.“

● Jak jste se do této kategorie dostali?

„V čele souboru je nesmírně agilní Míla Hladík. Ten absolvoval režisérskou třídu v Lidové konzervatoři Východočeského kraje a vnesl potom do práce souboru nové postupy a snaží se vést celý kolektiv po nové, moderní cestě.“

● Až jste se dostali zase na Hronov...?

„Tak to bylo pro nás největší překvapení. Věděli jsme, že z „kraje“ jsme byli v návrzích jako čtvrtí v pořadí. Vůbec

jsem netušili, že by se v republice nenašla dotaženější inscenace naší současné hry...“

● Takže přišly problémy?

„Ani nemluvte. Někteří dokonce zrušili zahraniční zájezdy; ostatní měnili termíny dovolených, jen abychom ještě něco na Dvorečku udělali.“

● Co by neudělal nadšený ochotník pro své divadlo, že?

„To se přece mezi námi ví.“

● Díky a zlomte vaz!

PŘIJETÍ ZAHRA NIČNÍCH DELEGÁTŮ

Včera v dopoledních hodinách přijal předseda MěstNV v Hronově soudruh Oldřich Cvrček za přítomnosti předsedy organizačního štábu 51. JH zahraniční delegáty. Po oficiálním uvítání byli milí hosté seznámeni mj. s organizací ochotnické národní přehlídky, její koncepcí a pořadem, v neposlední řadě pochopitelně i s tím, co je připraveno pro ně.

Po slavnostním přípitku předali přítomní delegáti z Belgie, Kanady, Maďarské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Polské lidové republiky, Rakouska a Velké Británie představitelům města Hronova upomínkové dárky. (Seznam zahraničních hostů uvádíme na jiném místě dnešního zpravodaje.)

VČERA TU BYLI

Včerejšímu večernímu představení Klicperovy hry „Každý něco pro vlast“ přihlížel další významný host letošního 51. Jiráskova Hronova, vedoucí tajemník okresního výboru Komunistické strany Československa v Náchodě soudruh VÁCLAV DOHNAL s chotí.

NEFORMÁLNÍ TISKOVKA

První ze dvou organizovaných tiskovek na letošním 51. Jiráskově Hronově se zúčastnilo čtrnáct zástupců sdělovacích prostředků a sexteto za předsednickým stolem, kde seděli Zdeněk Jírový, náměstek ředitele ÚKVČ, Oldřich Cvrček, předseda MěstNV Hronov, Milan Fridrich, umělecký šéf Jihočeského divadla v Českých Budějovicích a předseda odborné komise 51. JH, Jiří Marbach, ředitel Okresního kulturního střediska v Náchodě a předseda propagační komise OŠ, Richard Mihula, režisér Městských divadel pražských a vedoucí lektor klubu mladých divadelníků a Viktor Oktábec, pracovník ÚKVČ, který také tiskovku řídil. Hovořilo se o průběhu prvních dvou dnů letošní přehlídky i o celkové organizaci 51. JH.

„Uvedením hry A. Casony „Jitřní paní“ na 51. Jiráskově Hronově je dalším výrazným úspěchem našeho souboru, který po vyřešení generačního problému pracuje velmi intenzivně“, říká na adresu Náchodské divadelní scény při NKS režisérka zítřejšího představení Ludmila Šmídová.

SPLNĚNÝ SLIB

Ve včerejším čísle jsme slíbili našim čtenářům, že dnes uveřejníme zprávu z nového systému pořádání diskusních klubů. Požádali jsme proto Libuši Zbořilovou, členku odborné komise, která zároveň zajišťuje styk komise s krajskými metodiky, aby nám svěřila své první dojmy.

„První dojmy nemusí být zcela přesné, notabene určující. Sledovaný záměr širší diskuse o představení, který „dílno“ má umožnit, se v prvním kole rozběhl na inscenaci Maryši Čelákovické souboru. Na takovém titulu se věru dobře domonstruje: je všeobecně znám, sama inscenace je zdařilým pokusem o výraznou výpověď. Ve všech čtyřech klubech proto diskuse nevázla, náměty, nápady a slova kritiky zaznívala bez ostychu. To se konečně projevilo při společném setkání ve Slavii. Tedy hned v počátku se začal dobře rýsovat základ nově zvolené praxe, jejímž cílem je aktivní spoluúčast odborných pracovníků pro divadlo všech typů kulturních zařízení i samotných ochotníků na hodnocení představení. A že nepřijde jen o představení, ale o hlubší pohled do problematiky amatérského divadla, může být jen prospěšné.

Jiráskovy Hronovy vždy byly školou ochotníků; v hodnocení by se měly stát tímto prostřednictvím divadelní školou všech jejich účastníků. Již první diskuse prokázala, že hronovský festival navštěvují velmi poučení divadelníci, neboť jejich hodnocení souznělo s názorem odborné komise.“

ZAHRA NIČNÍ HOSTÉ 51. JIRÁSKOVA HRONOVA

BELGIE: Vera Dragonetti, zástupce Socialistické federace amatérského divadla Belgie, vedoucí divadelního oddělení Socialistického střediska amatérského umění, Gent.

KANADA: Patricia Beharriel, tajemnice výkonného výboru mezinárodní organizace amatérského divadla AITA/IATA a místopředsedkyně Severoamerické sekce AITA/IATA;

Prof. Dr. Ross Beharriell, delegát Kanady na kongresu AITA/IATA v Monaku;

MAĎARSKÁ LIDOVÁ REPUBLIKA: Béla Eléss, režisér maďarského rozhlasu a člen předsed-

nictva Výboru maďarského amatérského divadla.

NĚMECKÁ DEMOKRATICKÁ REPUBLIKA: Barbora Šolcic, vedoucí srbského dělnického divadla Róžant-Sernjany v Rosenthalu;

Zala Cyžowa, vedoucí souboru amatérského divadla v Crostwitz (Lužice);

POLSKÁ LIDOVÁ REPUBLIKA: Włodzimierz Taboryski, redaktor metodických materiálů a příruček pro zájmovou uměleckou činnost ve Středisku pro šíření kultury COK ve Varšavě a režisér a umělecký vedoucí ochotnického souboru při Ústředí dělnické kultury ve Varšavě - Żolibóři;

Stanislaw Gawędowa, vedoucí oddělení informací a nakladatelství Krakovského kulturního domu;

Andrzej Fabisiak, režisér a divadelní instruktor v kraji Olštýn, pracovník Městského kulturního domu v městě Ostróda;

RAKOUSKO: prof. Irene Turin, předsedkyně Zemského svazu pro školní divadlo a divadlo pro mládež v Tyrolsku a jednatelka celorakouského spolkového svazu pro amatérské divadlo;

Peter Trauner - Sabranski, vedoucí celorakouské spolkové sekce amatérského divadla a ředitel odboru pro věci divadelní při zemské vládě v Solnohradsku, Salzburg;

VELKÁ BRITÁNIE: Charles Cheetham, ředitel Divadla jižního Londýna „South London Theatre Centre“, členského divadla AITA/IATA.

Zážitek k zamyšlení

Vitání souborů před divadlem Místra Aloise Jirásky je velkým zážitkem pro každého člena kolektivu, který tu stojí na schodech a naslouchá slovům zástupců města, patronátu, ochotnického svazu a dalších.

V sobotu zde vítali najednou dva soubory, oba poměrně mladé. Jistě mi všichni ostatní řeknou, že z tohoto aktu vyzvednu projev předsedy Českého svazu divadelních ochotníků soudruha dr. Milana Kyšky, který tu připomněl jednu velice důležitou věc: Stanout na hronovském jevišti, to nesmí být pro žádného ochotníka jen cíl, to musí být především závazek do budoucna.

A bylo-li to připomenuto právě těm mladým, pak jistě zájemně. Vždyť na nich bude záležet, aby naše ochotnické divadlo neustrnulo, ale navazovalo stále na bohaté tradice, rozšiřovalo je a rozvíjelo v pokrokovém duchu neustále kupředu.

Z říše loutek

Včerejší odpoledne v parku A. Jirásky vyplnil svým programem loutkářský soubor Z. Nejedlého SZK ROH z Broumova. Jeho klasická loutková pohádka Honza málem králem příjemně pobavila řadu diváků, z nichž pochopitelně byly nejvděčnější děti. Uprímný potlesk publika byl tou nejlepší odměnou třináctičlennému souboru, který společně pracuje již šest let. Účastníci loňského JH si zajisté vzpomenu, že broumovští loutkáři byli s povděkem přijati už loni, kdy před zraky diváků sehráli pohádku Začarovaný les.

MILOŠ BÍLEK - AUTOR DVOREČKU

Krátce po československé premiéře Hry na Otona v pražském divadle E. F. Buriana v režii zasloužilého umělce Josefa Větrovce d. a, které později tuším dostalo Cenu Českého literárního fondu, jsem měl příležitost seznámit se s jedním z dvojice autorů, Milošem Bílkem.

Setkal jsem se s ním jako dramaturg. Přečetl jsem si proto tehdy rychle vše, co napsal a co bylo vydáno, a měl jsem i možnost si přečíst i to, co vydáno nebylo.

Osobně to byl především mimořádně skromný, trpělivý a laskavý člověk. Byl schopen při svém značném talentu přebírat připomínky k vznikajícím textům, měnit svou hru. Uměl vyhovovat zadání a to každý autor neumí.

Miloš Bílek byl herec, bydlel v Liberci a hrál v Divadle F. X. Šaldy. Jeho texty byly vždy velmi mluvny a divadelní. Po našem setkání napsal pro Hlavní redakci dramatického vysílání Československé televize televizní hru Klády. Myslím, že ji

autor dokončoval mezi červnem a zářím 1977. Pak napsal na výzvu Divadla hudby v Praze asi začátkem roku 1977 — hru Beethoven. Byla určena pro halový hrací prostor, je pro čtyři herce a zajímala by asi leckterý mladý divadelní soubor. A ruko pis Dvorečku nesl datum 9. května 1978.

Po skončení prázdnin před zahájením nové divadelní sezóny jsem koncem srpna otevřel první list, a četl jsem oznámení, že se Miloš Bílek, ještě ne ani padesátiletý, začátkem srpna se svojí ženou zabil. Zahynul při autohavárii.

Dvoreček by jistě nebylo jeho poslední dílo. A hlavně, odešli dva nesmírně hodní lidé...

Milan Cikánek

Protože se asi k řadě účastníků nedostala patřičná zpráva o letošní organizaci klubů, opakujeme, že každý den se v 8.30 hod. schází jednotlivé skupiny v budově základní školy. Pohromadě jsou vždy dva kraje kraje a pro odlišení mají různá barevná označení.

I. skupina — Středočeský a Severomoravský kraj se **žlutou** pentličkou.

POZOR NA PENTLE

II. skupina — Jihočeský a Jihomoravský kraj s **oranžovou** pentličkou,

III. skupina — Východočeský a Západočeský kraj s **červenou** pentličkou,

IV. skupina — Praha a Severočeský kraj se **zelenou** pentličkou.

Po skončení diskusí v těchto skupinách se koná od 10.00 hodin společný diskusní klub ve Slávii.

NESTÁRNOUCÍ MISTR

Městská lidová knihovna v Hronově soutěží od roku 1979 o titul brigáda socialistické práce a v letošním roce by měly tři její členky a zároveň pracovnice knihovny — vedoucí Jaroslava Simonová, Dagmar Středová a Dagmar Jirásková, obdržet bronzové odznaky. Výlohy knihovny jsou vyzdobeny patřičným způsobem, jak se na 51. Jiráskův Hronov sluší a patří. Nedalo nám, abychom se nezeptali Jaroslavy Simonové, jak MěstLK přispěla „svoji troškou do mlýna“ k uctění odkazu velkého spisovatele a rodáka:

Co nového ve vašem kraji?

Za Východočeský kraj odpovídá Vladimír Hetflejš, člen krajského poradního sboru pro amatérské divadlo Východočeského kraje.

Za uplynulý rok se toho ve Východočeském kraji na úseku amatérského divadla událo dost. Nemám však na mysli tentokrát konkrétní inscenace, i když bychom o nich také mohli hovořit, spíše však bych rád upozornil na kvalitativní změnu ve všeobecném divadelním kvasu. Jeho příčinou především byla kategorizace souborů, nový řád krajských soutěží a především výrazně zvýšené nároky na práci jednotlivých divadelních souborů.

Rozdělení souborů našeho kraje na A, B a C by samo o sobě ničím nebylo, kdyby organizace k tomu nepatřil zdokonalený systém vzdělávání (především režisérů a scénografů) a kdyby světlo světa nespátl například klub režisérů. Součástí ofenzivní loňského a letošního roku je i nová systematická péče o okresní porot-

ce a tlak na dramaturgii souborů prostřednictvím třeba nově ustavené dramaturgické poradny.

Stranou nezůstaly ani takové „drobnosti“, jako je sledování dokumentace (archivace) činnosti jednotlivých souborů či péče o růst členské základny nebo reprízovost inscenací.

Uvedení celého systému v život samozřejmě nebylo jednoduché, zdaleka také nemáme vše ještě dotaženo do úplného konce, ale faktem je, že jsme zaznamenali prokazatelný

růst činnosti v největší kategorii „B“, jejich zdravou ctižádostivost splnit normy a podmínky kategorie „A“ i zřetelnou aktivizaci příslušných kulturních středisek.

Rozsáhlá iniciativa, v jejímž čele stojí Krajské kulturní středisko v Hradci Králové a jeho poradní sbor pro amatérské divadlo, znamená spoustu nové práce, ale vytváří i předpoklad pro zvýšení úrovně amatérského divadla v kraji, kde je Jiráskův Hronov, Vysoké nad Jizerou, Svitavy či Úpice. A to je potřeba určující a zavazující.

Ostatně, kdo má zájem o celé věci vědět víc, ať se staví. Popovídáme si.

Trochu odlišná premiéra

Jídlo je grunt, to už říkávaly naše babičky. „Menzou“ pro účastníky 51. Jiráskova Hronova je školní jídelna SOU ČSSD, kde dostávají naše žaludky polední a večerní chutnou porci.

„V průměru vaříme kolem 150 jídel k obědu a k večeři a většinou ve čtyřech až pěti drazích. Šest učňů zajišťuje stolníčení a dalších šest pod vedením vrchní mistrové vaří“, vysvětluje mistrová odborné výchovy Jarmila Škodová, která v úloze obsluhujícího personálu absoluuje třetí Jiráskův Hronov.

nov. A jaké jsou ty letošní zkušenosti se stravníky?

„Jídlo jim chutná, ale jedno nedokáží pochopit: že nejsou v restauraci a když přijdou pozdě, že už je omezený výběr jídel a že třeba nevedeme kávu, cigarety či alkohol...“

A co spokojenost se svěřením?

„Udělal jsem si dopředu výběr a pokud učni projevíli o tuto práci zájem, setkává se s nimi tady. Je to vlastně jejich premiéra, neboť dosud obsluhovali v této jídelně jen sami sebe. Jsou to učni budoucího třetího ročníku a myslím si, že se za půldruhého roku, až skončí svůj učební obor kuchař-číšník, v dřívější většině v praxi neztratí...“

Obsluhovala nás sympatická černovlásk - jmenuje se Jitka Středová - a protože jsme přišli včas a nebylo tolik „běhání“ chvilku jsme ji zdrželi:

„Je to dobrý a nelituji toho, že jsem se přihlásila — co bych také o prázdninách dělala... Ale vadí mně dvě věci: to že si někteří lidé neuvědomují, že ne jsme profesionálové, ale teprve učni a že hrbí, když přijdou pozdě a často „společensky unavení“, že není výběr jídel. Zajímavá příhoda? Jeden mladý host se snažil stihnout v rámci obsluhy smluvit si rande, třebaže seděl u stolu se svojí dívkou...“

CO KDYBY...

A ten titulěk vůbec nemíníme nijak pejorativně. Naopak. Protože málokdo ví, kdo všechno se stará o to, aby tu v Hronově během národní přehlídky klapalo všechno bez jakýchkoliv rušivých momentů.

Jde nám dnes o to, abychom vyzvedli také práci základní organizace Československého červeného kříže v Hronově, která se stará se svými členy o zdravotně nezávadný průběh. Před každou akcí a během ní — ať už v divadle či ve Slávii — je připravena služba, která je schopná poskytnout jakoukoliv pomoc.

Tato zdravotní služba je vybavena nejnutnějším materiálem a je připravena ke kvalifikovanému zákroku na ochranu našeho zdraví.

Budiž jim i touto cestou vzdán náš dík a vysloveno přání, aby jejich zákroků a pomoci bylo třeba co nejméně.

KAM ZÍTRA NA 51. JH

- 8.30 Diskusní kluby
- 9.00 Setkání poroty se souborem
- 10.00 Volná tribuna
- 10.30 Vítání souboru: NKS Náchod
- 13.00 OŠ 51. JH
- 13.15 Beseda: Tradice dělnického ochotnického divadla
- 15.30 Otevření klubu pro hosty
- 16.00 Divadelní představení: NKS Náchod Jitřní paní
- 16.30 Koncert: Dechový orchestr SZK Nové Město nad Metují
- 18.30 Vítání souborů: DS Kraslice, DS Volyně
- 19.00 Otevření klubu
- 19.30 Divadelní představení: NKS Náchod: Jitřní paní
- 21.00 Filmové představení: Rusalka
- 21.30 Beseda se soubory
- 22.00 Zasedání odborné komise

- ZŠ náměstí
- ZŠ — náměstí
- Slavie
- JD — schodiště
- Klub JD
- Slavie
- Klub JD
- JD
- Sady A. J.
- JD — schodiště
- Klub JD
- JD
- Sady A. J.
- Klub JD
- SOU ČSSD